

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 35 (423)

Субота, 30 серпня 1975 р.

Ціна 2 коп.

ПРО СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ ЗА ГІДНУ ЗУСТРІЧ XXV ЗІЗДУ КПРС

постанова Центрального Комітету КПРС

Центральний Комітет КПРС із задоволенням відзначає, що рішення квітневого (1975 року) Пленуму ЦК про скликання чергового XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу знайшло палкий відгук у комуністів, усіх трудящих і викликало нове піднесення трудової і політичної активності радянського народу.

Коллективи багатьох підприємств, передовики виробництва Москви, Ленінграда, України, Білорусії, Узбекистану, Казахстану, Уралу, Сибіру, інших районів, міст, областей і республік, продовжуючи і розвиваючи славу традицію радянського народу — зустрічати з'їзди рідної партії новими трудовими досягненнями, виступили з цінними ініціативами і починаннями, взяли підвищені соціалістичні зобов'язання на честь XXV з'їзду КПРС. Вони спрямовані на більш повне використання резервів збільшення виробництва, поліпшення якості продукції, досягнення найвищої продуктивності праці.

Ініціатори передз'їздівського змагання виступили із зверненнями до всіх трудівників міста і села в період, що залишився до відкриття з'їзду, примножити свої сили і енергію, підтримувати на кожному підприємстві, будівлі, у колгоспі і радгоспі атмосферу високого трудового ентузіазму, стати на ударну трудову вахту. Комсомольці і молодь країни включилися в рух під девізом: «П'ятиріччя — переможний фініш! XXV з'їзду КПРС — гідну зустріч», за право підписати рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їзду партії.

Центральний Комітет КПРС високо оцінює ці ініціативи і починання, бачить у них яскравий вияв масового патріотизму радянських людей, їх неухильне прагнення втілити в життя намічені партією плани і закликає комуністів, комсомольців, усіх трудящих наслідувати приклад передовиків.

В результаті самовідданої праці робітничого класу, колгоспного селянства, радянської інтелігенції економіка країни розвивається прискореними темпами. Успішно виконано завдання першого півріччя, перевершено намічений народногосподарським планом обсяг промислового виробництва, реалізовано надпланової продукції на суму більш як 4 мільярди карбованців. Послідовно розвиваються найважливіші завдання науково-технічного прогресу, забезпечено даліше піднесення матеріального і культурного рівня життя народу.

ЦК КПРС підкреслює, що в час, який залишився до кінця року, треба здійснити великий обсяг робіт у галузі промисловості і капітального будівництва, розв'язати багато важливих завдань, зв'язаних з реалізацією напружених завдань другого півріччя, своєчасним веденням і освоєнням нових виробничих потужностей, подоланням відставання у виконанні планів, допущеного на ряді підприємств і в окремих галузях. У сільському господарстві належить зробити максимально можливе для успішного завершення збирання врожаю, заготівель сільськогосподарських продуктів, нагромадження кормів, організованого проведення наступної зимівлі худоби і підготовки до весняної сівби.

Розв'язання всіх цих завдань великою мірою визначить загальні підсумки завершального року і в цілому п'ятирічного плану, успішний початок десятої п'ятирічки.

Центральний Комітет КПРС постановляє:

Схвалити ініціативу колективів трудящих, передовиків виробництва, які взяли підвищені соціалістичні зобов'язання і стали на ударну трудову вахту по гідній зустрічі XXV з'їзду КПРС.

Запропонувати партійним, радянським, профспілковим, комсомольським організаціям, господарським органам усього масово-політичного і організаційного зв'язку в зв'язку з підготовкою до з'їзду спрямувати на те, щоб закріпити і розвинути піднесення трудової активності всього народу. Спираючись на досвід і ініціативу передовиків, надати соціалістичному змаганню на честь XXV з'їзду КПРС всенародного розмаху, залучити до нього усіх робітників, колгоспників, інженерно-технічних працівників з тим, щоб кожен трудівник, кожен колектив своєю високопродуктивною, самовідданою працею вніс вагомий вклад у виконання і перевиконання виробничих планів і соціалістичних зобов'язань. Головну увагу в передз'їздівському змаганні звернути на вишукування додаткових резервів для практичного розв'язання конкретних завдань, висунутих у Зверненні ЦК КПРС до партії, до радянського народу, у виступах товариша Л. І. Брежнєва з питань економічної політики партії.

ЦК Компартій союзних республік, крайкомів, обкомів партії, ВЦРПС, ЦК ВЛКСМ, міністерствам і відомствам обговорити завдання по розв'язанню соціалістичного змагання на честь XXV з'їзду КПРС у партійних організаціях і в колективах трудящих.

Глибоко і критично проаналізувати результати роботи, намітити і здійснити конкретні заходи спрямовані на підвищення дієвості соціалістичного змагання. Повніше використати різноманітні форми матеріального і морального заохочення передовиків виробництва, колективів підприємств, які достроково завершили завдання п'ятирічки.

ЦК КПРС звертає увагу керівників міністерств, відомств, господарських органів на їх відповідальність за створення необхідних умов для успішного виконання соціалістичних зобов'язань, за своєчасне вирішення всіх питань, зв'язаних з виробничою діяльністю підприємств.

Органам преси, телебаченню і радіо всебічно висвітлювати хід і результати передз'їздівського соціалістичного змагання, повніше розкривати досягнення і досвід роботи передовиків, колективів підприємств, їх боротьбу за право бути удостоєними перехідного Червоного прапора, пам'ятного знака ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «За трудову доблесть у дев'ятій п'ятирічці».

Запровадити тематичні рубрики назустріч з'їзду, організувати регулярні виступи в пресі, телебаченню і радіо знатних людей дев'ятої п'ятирічки, керівників підприємств, господарських органів, партійних і радянських організацій областей, країв і республік.

Цьогорічне свято гірників збігається з сороковою річницею стаханівського руху. В ніч на 31 серпня 1935 року молодий вибійник шахти «Центральна—Ірмінне» Олексій Стаханов за зміну вирував 102 тонни вугілля, перевищивши норму в 14 разів. Такої продуктивності праці з вибійним молотком не знала вугільна промисловість.

Примножуючи славі традиції, члени УТОГ, що працюють на шахтах Донбасу, прагнуть зробити вагомий внесок у збільшення видобутку вугілля і зустріти XXV з'їзд КПРС новими виробничими успіхами.

М. КАЛИНИЧЕНКО,
голова Донецького об'єднання УТОГ.

ВОСЬМИМІСЯЧНИЙ ПЛАН — ДОСТРОКОВО!

ПОЛТАВА. Впевнено розпочав завершальний рік дев'ятої п'ятирічки колектив УВП-2. Цьому сприяла добре налагоджена організація інструментального господарства і механізація ручної праці, покращення умов праці робітників.

В результаті широко розгорнутого соціалістичного змагання колектив нашого підприємства по випуску валової продукції завершив виконання дев'ятої п'ятирічки 15 травня, по реалізації — 15 липня.

Протягом I та II кварталів УВП-2 було присуджено перехідний Червоний прапор Жовтневого райкому Компартії України та райвиконкомом м. Полтави за високі показники, досягнуті в соціалістичному змаганні серед підприємств району.

Достроково завершив колектив і виконання восьмимісячного плану. До кінця серпня підприємство додатково реалізує готової продукції понад встановлене завдання на 43 тисячі карбованців.

У трудове досягнення колективу вагомий внесок зробили: токарі С. М. Старушко та В. С. Черняк, слюсарі-с к л а д а л ь н и к и П. С. Харченко та О. О. Веклич, штампувальник О. Г. Погребняк і гокар-розточувальник А. А. Кошеленко. Систематично виконуючи норми виробітку на 120—130 процентів, вони вже видають продукцію в рахунок 1976 року.

Серед виробничих колективів високих трудових показників домоглися бригада майстра Ю. А. Верещака та дільниці ст. майстра П. О. Іщенка.

План 1975 року по реалізації готової продукції — до 20 грудня! Такий трудовий рубіж накреслив колектив підприємства.

М. ПЕЩЕРІН,
директор УВП-2.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. На два тижні раніше строку завершив колектив нашого підприємства виконання 8-місячного завдання по реалізації одягу. За другу половину серпня передбачаємо додатково продати верхніх чоловічих сорочок на 241 тисячу карбованців.

Випуск продукції наростає. Перед у соціалістичному змаганні за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС

ведуть швейні бригади, що їх очолюють А. Г. Скробач, А. Т. Васильєв і Т. А. Худиківська.

На 125—130 процентів виконують змінні завдання швей-мотористки М. М. Щербій, М. П. Федорів, О. К. Саботило, В. Д. Колосюк. Ще вищих виробничих показників домагається крейдувальник Я. С. Скробач. Його виконання норм виробітку становить 140—142 проценти.

М. ЗАКОВИРИНА,
директор УВП.

ЧЕРКАСИ. Ритмічно, нарощуючи випуск меблів, трудиться колектив учбово-виробничого підприємства в серпні.

План восьми місяців по реалізації готової продукції УВП завершив ще 11 серпня і понад намічене завдання додатково відправило у торгову мережу кухонних меблів на 85 тисяч карбованців.

Вагомий внесок у трудовий успіх колективу зробили кращі верстатники Василь Юхимович Барда, Ніна Григорівна Строкань, Марія Савелівна Дубик. Вони виконують по півтори норми за зміну.

Зразки високопродуктивної праці показують опоряджувальники меблів Галина Григорівна Нікогда, Ольга Яківна Шевчук, Микола Михайлович Вопало, Любов Петрівна Суденко та інші.

Д. КОВАЛЬ,
ст. економіст УВП.

ЧЕРНІГІВ. За станом на 25 серпня учбово-виробничого підприємства виконало восьмимісячне завдання з обсягу реалізації спецодягу на 102,4 процента. А всього з початку завершального року дев'ятої п'ятирічки до 1 вересня буде реалізовано понад план готової продукції на 157 тисяч карбованців.

У серпні серед виробничих колективів УВП відрадних трудових успіхів домоглися бригади, що їх очолюють змінні майстри тт. Повжик і Павлюк.

В індивідуальному змаганні перед ведуть робітниця Г. М. Марусик, П. Н. Корда, А. В. Несен, О. А. Макаренко, Н. І. Шаповал, Р. А. Лунегова, В. Н. Скрипак, М. Р. Вареник, М. Т. Леоненко, А. Г. Кузьменко та інші. Вони перевиконують особисті плани і норми виробітку.

М. ГОЛОВКО,
інженер-економіст.

ТРУДОВА ПЕРЕМОГА

Всередні серпня — на десять днів раніше наміченого строку — виконали дев'яту п'ятирічку трудівники Чернівецького учбово-виробничого підприємства. З цієї нагоди на УВП відбувся мітинг. Відкриваючи його, секретар первинної партійної організації підприємства старший майстер швейної дільниці А. І. Петрова привітала колектив з достроковим виконанням соціалістичних зобов'язань і надала слово головному інженерові А. І. Матвееву.

— План реалізації виробів на 8 мільйонів 853 тисячі карбованців ми виконали 4 серпня, а завдання по випуску валової продукції на суму 8 мільйонів 395 тисяч карбованців завершили 15 серпня, — сказала А. І. Матвеева. — Продуктивність праці становить 100,5 процента. Цих успіхів ми домоглися завдяки дружній, самовідданій праці всього нашого колективу.

До кінця нинішнього року плануємо додатково випустити валової продукції на 670 тисяч карбо-

ванців, реалізувати товарів народного життя на 700 тисяч карбованців. Упевнені, що з таким завданням справимося: уже сьогодні 36 наших робітників працюють у рахунок вересня-жовтня 1976 року.

Про трудові справи закрийників доповідав старший майстер дільниці С. Д. Мойсов.

— За чотири роки і сім з половиною місяців наші трудівники заощадили 28,7 тонни трикотажного полотна вартістю у 80 тисяч карбованців, — каже він. — Це дозволило нам додатково виготовити 140 тисяч різних одиниць швейної продукції.

Про власні трудові успіхи, а також успіхи товаришів розповіли ударники комуністичної праці оверлочниця М. Г. Танасійчук, бригадир швейної дільниці А. Д. Бондаренко та інші.

На закінченні мітингу 12 кращих виробничників було нагороджено почесними грамотами, їм піднесли квіти.

Г. ВЛАСОВ.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ШАХТАРЯ

ЗА СЛАВНИМИ ТРАДИЦІЯМИ

Нинішнього року День шахтаря знаменний тим, що відзначається на завершальному етапі дев'ятої п'ятирічки. «XXV з'їзду КПРС — гідну зустріч!» — під таким девізом працюють сьогодні гірники нашої республіки. Замість 215 мільйонів тонн, передбачених Директивами XXIV з'їзду партії на нинішній рік, вони вирішили видобути 219 мільйонів тонн. П'ятирічний план по видобутку вугілля намічено завершити достроково — до 14 листопада, а план 1975 року — до 22 грудня.

Праця шахтарів України в п'ятиріччя свідчить про те, що вони з честю дотримують даного слова. Понад план видобуто більше

30 мільйонів тонн вугілля. Весь приріст видобутку досягнуто завдяки підвищенню продуктивності праці, прискоренню темпів технічного переозброєння шахт.

У трудовому досягненні гірників республіки є частка праці і членів Українського товариства глухих, які працюють на шахтах Донецького басейну. Серед них електрослюсар Павло Дроздів з шахти «Петровська» м. Донецька, столяр Іван Ковальов з гірничого підприємства № 40 «Курохівка» м. Гірник, слюсар Валентин Петренко з шахти імені В. І. Леніна м. Макіївки, столяр Петро Бережний з шахти 3-біс м. Тореза та багато інших.

„Салют-4“: вісім місяців польоту

ЦЕНТР КЕРУВАННЯ ПОЛЬОТОМ, 26. (ТАРС). Політ наукової станції «Салют-4», виведеної на навколосеземну орбіту 26 грудня 1974 року, триває вісім місяців.

На 12 годину московського часу 26 серпня станція зробила 3836 обертів навколо Землі. Тепер у ході польоту станції в автоматичному режимі виконуються науково-технічні дослідження та експерименти.

Параметри траєкторії польоту станції «Салют-4» становлять: — максимальне віддалення від

поверхні Землі (в апогеї) — 373 кілометрів;

— мінімальне віддалення від поверхні Землі (в перигеї) — 337 кілометрів;

— нахилення орбіти — 51,6 градуса;

— період обертання — 91,5 хвилин.

За даними телеметричної інформації, бортові системи станції функціонують нормально. Параметри мікроклімату у відсіках станції підтримуються в заданих межах. Інформації, що надходить з борту станції, обробляє координаційно-обчислювальний центр.

П'ЯТИРІЧКА КОМУНІСТА МАРІЇ БАРБИ

Нині, коли відомо, що Львівське учбово-виробниче підприємство № 1 достроково завершило свою п'ятирічку, хочеться розповісти про людину, яка багато часу й енергії віддала вихованню кадрів для нашого виробництва.

По закінченні технікуму легкої промисловості без відриву від виробництва швея Львівського УВП-1 Марія Барба стала працювати інструктором виробничого на-

вчання. І з тих 90 дівчат, що за два роки у нас вивчилися на швей-мотористок, добра половина — її вихованки. Майже всі вони залишилися на місцях, добре зарекомендували себе в роботі, більшість із них — ударниці комуністичної праці. Відмінно працюють Н. Москаль, М. Ситка, а Л. Ростоцьку та М. Романів нагороджено знаком «Ударник дев'ятої п'ятирічки».

Марія — серйозна і вдумлива людина, мета якої — робити все тільки найкраще. І цю рису характеру вона старанно прищеплює своїм ученицям. Наполегливо, спокійно, без крику і нервування пояснює, якими повинні бути дівчата у навчанні, праці й побуті.

Ми поважаємо Марію Барбу за її працьовитість, добру вдачу, товариське ставлення до людей. Вдячні Марії за те, що її вихованки достроково виконали дев'яту п'ятирічку.

Л. АЛФІМОВА.

ДО 40-РІЧЧЯ СТАХАНОВСЬКОГО РУХУ

ЗУСТРІЧ ТРЬОХ ПОКОЛІНЬ

приємствах, будовах працюють нині тисячі ударників комуністичної праці, чимало трудівників борються за це високе звання.

Ініціатори стахановського руху на Житомирському УВП Н. І. Римар і О. А. Тирська поділилися спогадами про той незабутній час.

Нелегко нам було працювати на старому обладнанні, в тісному приміщенні, розповідали вони. Скептики і маловіри пророкували нам невдачу. Та після ретельної підготовки ми зуміли довести на практиці більш ефективне використання робочого часу, у два рази перевищивши виконання встановленої норми. То був початок масового руху за піднесення роботи всього учбово-виробничого підприємства.

Нині швейники УВП стали на передз'їздівську трудову вахту. Готуючи гідну зустріч XXV з'їзду КПРС, колектив підприємства вирішив достроково виконати завдання дев'ятої п'ятирічки.

На вечорі виступив передовий столяр будівельно-монтажного управління — представник молодого покоління Н. Т. Радченко, який наголосив на дальшому поліпшенні організації соціалістичного змагання, закликав розвивати і ширити рух за комуністичне ставлення до праці.

Учасники зустрічі новаторів трьох поколінь закликали всіх глухих трудівників м. Житомира включитися в соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС, боротися за те, щоб дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами.

На вечорі новаторам трьох поколінь було вручено букети квітів. У вестибюлі Будинку культури демонструвалися виставки: «Люди трудової слави» і «Творча праця мільйонів».

Р. ГРЕСЬКО,

художній керівник Житомирського будинку культури.

градова, у взуттєвій — Сметанін, у металургійній — Мазай.

На закінчення вечора члени Товариства побажали С. П. Парягінній доброго здоров'я і нових успіхів у громадській роботі, а також вручили букет квітів.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

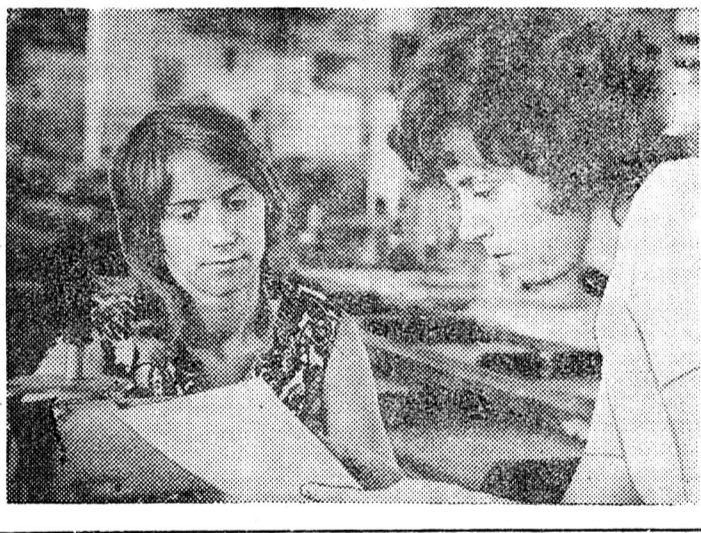
Львівська обл.

РОЗПОВІДЬ ПРО ГЕРОЇВ ПРАЦІ

У Стрийському будинку культури глухих відбувся вечір присвячений 40-річчю стахановського руху.

В теплій обстановці, за склянкою кави, послідовниці Олексія Стаханова С. П. Парягіна розповіла

присутнім про свою працю в роки перших п'ятирічок, а також про тих, хто підтримав цей рух у інших галузях народного господарства. Серед них на залізничному транспорті був Кривоніс, у текстильній промисловості — Вино-

В цеху масового пошиття одягу Сімферопольського УВП відмінно трудиться ударниці комуністичної праці Валентина Толмачова. Комсомолка вже виконала особисту п'ятирічку і тепер видає продукцію в рахунок 1976 року.

Молода робітниця охоче допомагає своїм товаришам. Разом з тим постійно вдосконалює і свою майстерність. Нині трудівниця вивчає нові резерви підвищення продуктивності праці на своїй операції.

На фото: Валентина Толмачова та інженер-нормувальник Віра Дьомкіна (праворуч) обговорюють результати чергового хронометражу операції.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ОПОРА РЕДКОЛЕГІЇ—АВТОРСЬКИЙ АКТИВ

Стінні газети, як і вся радянська преса, покликані нині всебічно висвітлювати хід і результати передз'їздівського соціалістичного змагання, повніше розкривати досягнення і досвід передовиків, колективів дільниць і цехів.

Ці завдання постійно знаходяться в полі зору редколегії стіннівки «За ударну працю», що почала виходити після злиття трьох УВП м. Одеси у виробниче об'єднання УТОГ. Згуртувавши широкий авторський актив, стінгазета висвітлює працю і побут членів колективу об'єднання, поширює досвід роботи передовиків, критикує недоліки.

У завершальному році дев'ятої п'ятирічки стіннівка «За ударну працю» в ряді матеріалів розповіла про соціалістичне змагання, що розгорнулося за дострокове виконання виробничих завдань 1975 року. Тема соціалістичного змагання з номера в номер займає на її шпальтах важливе місце, детально ознайомлюючи своїх читачів з ходом виконання місячних завдань. Стіннівка називає переможців змагання — колективи виробничих дільниць, цехів, що займають перші місця.

У день всесоюзного комуністичного суботника, присвяченого 105-й річниці з дня народження В. І. Леніна, редколегія випустила три спеціальних бюлетені.

Під особливу увагу взяла стінгазета питання якості виробленої продукції. На цю тему з конкретними пропозиціями виступали майстри, робітники, інженерно-технічні працівники і внесли конкретні пропозиції для підвищення якості виробів.

Періодично «За ударну працю» вміщує і матеріали про найважливіші політичні події та завдання, що стоять перед радянським народом. А в багатолістованому номері, присвяченому 30-річчю Перемоги, редколегія надала слово учасникам Великої Вітчизняної війни тт. Яковенку, Ващенко, Когану та іншим. В останніх же номерах газета вмістила матеріали про розгортання соціалістичного змагання на честь XXV з'їзду КПРС.

Під рубрикою «Після виступу стінгазети» вміщуємо повідомлення про вжиті заходи у відповідь на критику. Правда, у газеті ще мало матеріалів на критичні теми, але в найближчий час редколегія виправить цю прогалину у своїй роботі.

Оскільки цехи виробничого об'єднання знаходяться в різних районах м. Одеси, стіннівка виходить у трьох примірниках, але ілюструється фотознімками, на жаль, не однаковою мірою.

Редколегія прагне залучити до виступу в газеті найдосвідченіших виробничиків підприємства, кращих його наставників, інженерно-технічних працівників. Так, з 37-ми чоловік, що виступили у восьми щогорічних номерах газети, знаходимо прізвища кавалера ордена Трудового Червоного Прапора токаря Олександра Козловського, гальваніка І. Когана, майстра Галини Січки, токаря Михайла Нухізмона, майстра виробничого навчання Михайла Красноштейна, слюсаря-складальника, ударника комуністичної праці Ольги Гончаренко, диспетчера Євгенія Яковенко та інших.

Усе це сприяло тому, що в огляді стінної преси, яку цього року провів Одеський облвідділ УТОГ, газету «За ударну працю» було названо однією з кращих, а її актив відзначено грошовими преміями.

В умовах розгортання соціалістичного змагання на честь XXV з'їзду КПРС стінгазета Одеського виробничого об'єднання УТОГ зробить все можливе, щоб виконати поставлені перед нею завдання.

Ю. ГЕР,

редактор стінгазети «За ударну працю».

СТАНУТЬ РОБІТНИКАМИ

Зараз вони ще у відпустках, але мину кілька днів, і 20 випускників виробничого навчання, знову вийдуть на обидва Ужгородські УВП. В Будинку культури відбудеться посвята в робітничий клас, і всі вони стануть повноправними членами своїх колективів.

Адміністрація і громадські організації підприємств створили всі умови для того, щоб юнаки і дівчата у стислі строки добре оволоділи обраними професіями.

Сумлінно і кваліфіковано керували групами учнів інструктори виробничого навчання В. Д. Бумбак (УВП-1) та А. А. Свістан (УВП-2).

Велику практичну допомогу їм надавали й заступники директорів

по навчально-виховній роботі тт. Н. С. Волошко та І. Т. Карнафель. Програми підготовки кадрів виконано повністю. Учні успішно пройшли виробничу практику безпосередньо в цехах, виготовляючи планову продукцію.

Результати навчання показали, що всі учні добре оволоділи своїми професіями — столяра та швачки. Їхні практичні роботи високо оцінені екзаменаційною комісією.

Є серед випускників й чотири круглих відмінники. Це Юрій Цибулєнко, Михайло Репарник (УВП-1) та Віра Фенінець і Вероніка Дичка — на УВП-2.

Ф. КУДІНОВ,
інструктор Закарпатського облвідділу УТОГ.

КІЛЬКА РОКІВ тому мені показали село. Йому ще треба було вирости, але екскурсія по ньому вже могла відбутися. В селі було все, що має бути в сучасному сільському населеному пункті. В центрі — адміністративний корпус, неподалік від нього школа, Будинок культури. Чіткими паралелями простягнулися квартали будинків колгоспників.

«Погляньте на них, — із захопленням і гордістю говорили мої співбесідники, — їх уже не назвеш «хатами». Тут більш доречні інші слова — вілли, котеджі. А як вам подобаються ці затішні веранди на фасадній частині будинків, планировка кварталів? Зверніть увагу: одна з кімнат винесена на другий поверх. Там може бути дитяча або спальня. В кожній садибі пов-

НАЗУСТРІЧ XXV З'ІЗДОВІ КПРС

ДРУГЕ НАРОДЖЕННЯ ВУЗЛОВОГО

ний комплекс комунальних послуг...».

Розмова наша відбувалась далеко від лук і пасовищ, на одній з центральних вулиць Львова — в приміщенні львівського філіалу «Укрдінпроектгосп», а в ролі екскурсоводів виступали співробітники інституту. Адміністративні і житлові будинки, господарські будівлі існували тоді лише на аркушах ватмана, в чумаленьких папках пояснювальних записок, на макетах. Все це було компонентами проекту експериментально-показової забудови села Вузлового Радехівського району на Львівщині.

Людина, яка відвідає Вузлове сьогодні, побачить втілений багато з того, що недавно було лише задумами архітекторів та інженерів. Ще здаля привертають увагу силуети баштових кранів, що височать над зеленою, стіною. Їх ажурні контури стали своєрідним символом Вузлового.

Предмет гордості вузлівчан — новий дитячий комплекс. Сто найменших жителів села стали його господарями. Широкими світлими вікнами дивляться на світ п'ять розташованих «змійкою» корпусів, які сполучаються між собою. У вихованців молодшої, середньої, старшої, дошкільної груп свої ігрові зали, їдальні, спальні. А це — музичний зал, медпункт, харчоблок.

— Майже чверть мільйона карбованців, — розповідає завідувача комплексом Ірина Ілік, — витрачено на створення комплексу. Зате батьки і матері можуть спокійно працювати, знаючи, що їх діти дотягнуті...

Підтвердження цих слів — зі смаком зроблені дитячі меблі, чистенька білизна, багато іграшок, а головне — веселе щебетання невгамовних дітлахів, які заповнили ігровий майданчик на подвір'ї.

Це не так давно слово «повер-

хи» стосовно до забудови прикарпатських сіл майже не вживалось. А тепер... Спочатку у Вузловому з'явився двоповерховий будинок-гуртожиток на 56 місць для механізаторів і спеціалістів. А зовсім недавно здано в експлуатацію два житлових чотириповерхових будинки. Створені за одним проектом, вони не стали «близнюками». У кожного — свій лінійний орнамент на стіні, своє забарвлення бар'єрів балконів-лоджій.

Звичайно, значне місце займає і традиційна садибна забудова. Та як несхожі красені-котеджі, призначені для однієї сім'ї, на колісній хаті. Вже є перша вулиця, повністю забудована такими котеджами. Чотири кімнати у них оригінально розміщені на двох поверхах. За кожним будинком-цегляний сараєчок.

— Характерні особливості нового проекту, — зауважує М. С. Пузир, секретар парткому колгоспу імені Ярослава Галана, — компактність, максимум вигод для людей, народної архітектури на основі застосування прогресивних будматеріалів та індустріальних методів

використання деяких елементів будівництва.

Архітектори подбали і про мікроклімат Вузлового. Річ у тому, що більша частина старих будинків колгоспників простяглася вздовж похвальної магістралі. Хоч які обмежувальні дорожні знаки вивішуй, коли сотні машин проходять тут щодня, забруднення повітря, шуму — не уникнути. Вихід знайдено: вже ведеться будівництво двокілометрового об'їздного шляху, по якому піде потік транспорту. А дільниця шосе, що прорізує тепер Вузлове, стане його головною вулицею. Розміщені на околиці різні виробничі об'єкти будуть відокремлені від житлового масиву щільними бар'єрами живоплуту, скверами.

Ростуть поверхи Вузлового. Реконструюються школа, будинок культури. Дедалі вище піднімаються стіни адміністративного корпусу, де розмістяться сільрада, управління колгоспу, готель, пошта. Незабаром прийме перших відвідувачів кафе-ресторан. Молодшає Вузлове, зростає. Кращає і життя колгоспників.

К. БЕЛЯЄВ.

КОЛИ ПРОФЕСІЯ ДО ДУШІ

З учнівської лави і по сьогоднішній день любить професію столяра Анатолій Овсянський... Спо-

стерігаєш за його працею і дивуєшся: за якусь мить у його руках шматок дерева перетворюється на красиво оброблену деталь. Анатолій володіє багатьма будівничими професіями, він майстер на всі руки — так кажуть про нього товариші.

Багато років працює у Славутському міжколгоспбуді Анатолій і кожного року адміністрація відзначає його за сумлінну працю. А сьогодні — ударникові комуністичної праці А. Овсянському, крім того, присвоєно звання «Майстер — золоті руки».

Анатолій — не лише відмінний фахівець, він — прекрасний товариш, наставник і зразковий сім'янин. За те й шанують столяра в колективі.

А. НАЗРУК,
голова Славутського МРВ
УТОГ.
Хмельницька обл.

МІСТО—СЕЛУ

ДОПОМОГА ЗРОСТАЄ

Колектив Одеського виробничого об'єднання шефствує над Хаджибеевським птахо-племінним радгоспом.

У період підготовки до жнив трудівники об'єднання забезпечили технічних спеціалістів господарства сільськогосподарським інструментом. Згодом для механізації трудових робіт у кормозаготівельному цеху одесити виділили елек-

тротехнічне обладнання — кабель, пускачі, світильники та інше — всього на суму 1821 карбованець. Для виконання деяких робіт до радгоспу виїжджали слюсар та електрогазозварник.

У найближчий час для господарства виробничого об'єднання УТОГ підготує електриків та фахівця з техніки безпеки.

Крім цього, члени нашого Товариства у порядку шефства укомплектували й відправили районним відділенням «Сільгосптехніки» Одещини 30 технічних аптечок.

Г. ЮХИМЕНКО.

Давня дружба єднає колектив Ворошиловградського учбово-виробничого підприємства з трудівниками села. Як шефи, члени УТОГ активно допомагають радгоспові імені 8 Березня.

Цього літа за підприємством закріплено три гектари огірків і сім гектарів капусти. Наші робітники добре попрацювали на прополюванні і в результаті отримали хорошій урожай овочів. Нині — в розпалі збирання. За планом треба зібрати 30 тонн огірків і 230 — капусти. На сьогодні вже зібрано

Збирають городину

25 тонн огірків, сподіваємося вчасно зібрати й решту.

На радгоспному городі сумлінно трудяться такі члени УТОГ, як контролер ВТК — він же бригадир — Микола Шацький, інженер-конструктор Василь Мільшин, Анатолій Колесниченко, лаборантка Ольга Гайдученко, Адольф Кайль, Людмила Морозова та інші.

І. ЗИМИНСКА,
перекладач.

ТРИВОГА ОПІВНОЧІ

О третій годині ночі 4 серпня у фарбувальному відділенні Ужгородського учбово-виробничого підприємства № 1 сталася пожежа. Довелось бити на сполох. З міста прибула вогнезасобна дружина і — через 40 хвилин вогонь погасили. А наступного дня спеціальна комісія визначила розмір збитків на суму 540 карбованців 39 копійок.

Що ж спричинило пожежу на виробництві?

Насамперед безвідповідальне ставлення робітників і деяких службових осіб до виконання своїх обов'язків. Пожежа виникла внаслідок самозапалювання сміття (нітрозалишок від очищення фарбувальних кабін, промаслених ганчірок, відходів шліфувальної шкірки), що його зберігали в дерев'яному ящику фарбувального відділення ще з п'ятниці 1 серпня.

Того дня робітники першої зміни не винесли цього сміття з приміщення, хоч майстер Е. Н. Шипов попередив робітника М. Кулака. Не прибрала небезпечною сміття і друга зміна майстра Л. І. Шурчилової, що працювала в п'ятницю, а старший майстер УВП-1 тов. Антошик Б. В. не контролював цього.

У суботу на підприємстві були його керівники, але ніхто з них не звернув уваги на небезпечний ящик зі сміттям, не вжив заходів, щоб винести його, а пізньої ночі наступного дня виникла пожежа.

На Ужгородському УВП-1 це вже не перший випадок. На цьому підприємстві не приділяють належної уваги протипожежній безпеці. Директор М. М. Домо-

славський і старший інспектор пожежної охорони М. Г. Кибизов не здійснюють належного контролю за протипожежним станом.

На підприємстві мають місце й інші грубі порушення. Так, в цеху зберігають наднормативні запаси продукції. Деякі ємкості з цим матеріалом не мають кришок, а ті що мають їх, — без бортів. Головки лаконоливної машини після кожної зміни не промивають, це призводить до утворення загуслого шару нітроемалі.

В опоряджувальному відділенні УВП-1 стелажі для підвішування ніжок буфету дерев'яні, а це, як відомо, збільшує пожежну небезпеку.

Крім цього, робочі місця у фарбувальному приміщенні прибирають не щодня. А до ями, де належить спалювати нітровідходи, ні пройти ні проїхати. Це утруднює винесення суди небезпечною сміття. До того ж, яма не обкладена цеглою.

Перелік протипожежних порушень цим, на жаль, не вичерпується. Дерев'яні відходи розкидані в різних місцях і не відгороджено. На вихідні дні стан цехів підприємства не приймає добровільна протипожежна дружина. Немає складу для збереження меблів.

Лише щасливий випадок дав підприємству можливість уникнути великих збитків. Нічна пожежа повинна стати суворою пересторогою не тільки для керівництва Ужгородського УВП-1, але й для багатьох інших підприємств нашого Товариства, де ще мають місце порушення протипожежної безпеки.

О. КИСІЛЬ.

Своє покликання люди знаходять по-різному. Одні одразу, а таких небагато, інші — через низку пошуків і довгі роки праці.

Так і Людвіг Борецький, перш ніж стати слюсарем-наладником в'язальних машин, перепробував багато спеціальностей, та ніде не мав задоволення. А без нього яка ж робота?..

Рано осиротівши (батька і матір, сільських активістів, згубила в двадцятих роках куркульська банда), Людвіг виховувався у Шаргородському дитячому притулку. Серед дітей-сиріт він один був глухим. Лише в дванадцять років вступив до Піщанської спецшколи-інтернату. Провчився три роки, як почалася Велика Вітчизняна війна. Україну загарбали фашисти.

Після визволення Вінниччини Л. Борецький пішов працювати на цукрозавод. Робив усе, що звелось: розвантажував машини, мив буряки. А через п'ять років покинув завод. Недалеко від підприємства була машинно-тракторна станція, і вона непереможно вабила до себе юнака. В МТС на глухого хлопця глянули з подивом, але час був такий, що довго це довелося роздумувати — взяли підсобним робітником. Допомога слюсарям, трактористам. А один раз самостійно знайшов в тракторі несправність. І з того часу старші почали допомагати йому, щиро дивуючись, звідки у глухого хлопця така любов, такий потяг до машин і механізмів. Якщо досвідчений майстер на слух визначав несправність у мо-

ПРО ТИХ, ХТО ПОПЕРЕДУ

ГОСПОДАР МАШИН

торі, то Людвіг вгадував без слуху, майже інтуїтивно. І коли він сів за кермо трактора, ніхто вже не дивувався. Два роки працював трактористом, орав і сіяв, і по його словах, не бажав би для себе кращої долі, коли б не самотність: ні з ким було поговорити хлопцеві, відвести душу, бо не розуміли товариші його мови.

І потягнуло юнака до людей спільної долі, до яких він звик в інтернаті. Приїхав Людвіг до Вінниці і поступив працювати на УВП. І став чи не першим чоловіком-в'язальником. Вчив його, як і дружину, Юрій Хоткевич, теж закоханий в машини. І коли прийшов Хоткевичу час іти на пенсію, він прямо сказав, що кращого налагодчика, ніж Людвіг Борецький, годі й шукати. З його легкої руки і благословення і став Людвіг наладником.

За двадцять два роки роботи на в'язальній дільниці мінялося обладнання, на зміну примітивним «моталкам» прийшли швидкохідні красиві машини, і лише господар їх залишився той самий. Борецький, як завжди, «лікує» їх, з'являється на перший поклик в'язальників і зразу знаходить поломку та усуває її. Чи це інтуїція, чи машини для нього мов живі люди, бо досконало вивчив він характер кожної, у кожній розбереться за лічені секунди. Це і дозволило йому стати одним з кра-

сних наладчиків, забезпечити безперебійну роботу дільниці. Адже простій з вини несправного обладнання обертається для підприємства великими збитками і, звичайно, відбивається і на зарплаті, і на настрої робітників. Щоб цього не траплялося, наладчик повинен вміти швидко знаходити і усувати несправність, добре знати роботу. А про те, як справляється Людвіг Іванович з дорученою йому справою, свідчить його послужний список: він нагороджений значком «Відмінник соціалістичного змагання УРСР», одним з перших завоював високе звання ударника комуністичної праці. У 1970 році за високі показники, досягнуті в праці, нагороджений Ленінською ювілейною медаллю.

Передовий наладчик щедро ділиться своїм багатим досвідом. Недавно прийшов на УВП молодий робітник Микола Козяр. Людвіг Іванович був його вчителем і наставником. Тепер М. Козяр — відмінний слюсар-наладчик.

На підприємстві всі помисли колективу підпорядковані головній меті: успішно завершити виконання дев'ятого п'ятирічного плану, гідно зустріти XXV з'їзд КПРС.

Про це думає і Л. Борецький, цьому в'їдає свої знання і багатий досвід.

Г. ШВЕЦЬ.

м. Вінниця.

Сім років тому

Прийшла на Лубенське учбово-виробниче підприємство Варвара Сердюк. Допитлива дівчина хутко освоїла професію швей-мотористки і стала однією з кращих на дільниці. Здавалося б, сім років не так уже й багато: є люди, трудовий стаж яких набагато більший, та, не забуваймо, Варвара — представник нашої молоді і її сумлінна праця — зразок для подруг.

Рівно біжить з-під рук смуга тканини — то за роботою Варвара Сердюк, пильним оком стежить вона за швом: якже, виріб має бути високоякісним. Так працювала вона досі... а буде працювати ще краще — це її власне зобов'язання на честь XXV з'їзду КПРС.

На 120—125 процентів виконує виробниче завдання Варвара Сердюк і ці успіхи далеко не останній рубіж для комсомолки.

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

Три роки тому один з мешканців гуртожитку Запорізького УВП по карнизі стіни намагався потрапити до чужої кімнати, але втратив рівновагу і впав з третього поверху. Лікарі ледь врятували йому життя.

Цей гіркий урок, не пішов на користь Анатолієві Гусаку. Недавно він через балкон також намагався потрапити до чужої кімнати.

Різні витівки... карти... доміно... ларка... Для деяких мешканців гуртожитку Запорізького учбово-виробничого підприємства вони вже стали постійними супутниками дозвілля. З такими проявами вихователь Ганна Назарівна Герей веде постійну боротьбу. Особисто бесідує з робітниками, організовує лекції на моральні теми, проте випадки порушення правил співжиття, хоч і не часто, але все ж повторюються.

Євген Петришин, написавшись, звалився з ніг при вході до гуртожитку і заснув. Часто заглядає до ларки Юрій Сімферопольський, хоч його вже виселяли за це з гуртожитку. Віктор Подорожко надміру захоплюється грою в карти, завжди збираючи навколо себе компанію, а Валерій Кононенко і Микола Куш якось зчинили бійку.

Одним словом, деякі молоді робітники у вільний від роботи час займаються не тим, чим слід було б. Мені здається, що вони не змінять розумно організувати свій побут і відпочинок, не знають, якому захопленню віддати перевагу, ним поступитися, якщо доведеться вибирати. Все це треба виховувати, треба прагнути до того, щоб духовне життя кожного з нас відзначалося широкими інтересами.

НА МОРАЛЬНІ ТЕМИ

ВІЛЬНИЙ ЧАС—СУСПІЛЬНЕ БАГАТСТВО

У цьому ж таки гуртожитку чимало мешканців, які вміють розумно і цікаво провести своє дозвілля. Вісім з них успішно закінчили в нинішньому році школу робітничої молоді. Леонід Бушко, склавши екзамен, включився в заочний турнір з шашок, що його проводить Одеський шаховий клуб (хлопець має можливість виконати норму I розряду). Микола Дмитрук теж протягом літа брав участь у такому турнірі з шахів й одночасно готувався до вступних екзаменів у технікум. Волейболом та шахиюками захоплюється Валентина Грищенко. Встигає вона і книжку почитати, і цікаво дозвілля своє провести.

Недавно велика група мешканців гуртожитку, взявши у вихователя два туристські намети, вирушила у триденний похід. Всі повернулися веселими і загорілими. Так, за прикладами розумного проведення вільного часу далеко ходити не доводиться. Вони поруч. Очевидно, їх треба більше популяризувати, а таким завзятым картьярям, як Віктор Подорожко, протиставити інші, цікавіші заходи. І тут неабияку роль покликаних відіграти громадські організації підприємства, та їх впливу у гуртожитку, відверто скажемо, поки що не відчувається. Тут більше покладаються на адміністративні заходи.

При вході до гуртожитку був столик. Оскільки там систематично грали в карти, директор УВП М. Ф. Смола дав розпорядження

прибрати його. Думається, що того столика краще було б не чіпати. Адже за ним можна провести шаховий або шаховий турнір, влаштувати виставку нової літератури — книг, журналів.

До речі, біля гуртожитку розташовано ливний намет. Цілий день там вештаються п'яні, частенько навідуються туди і деякі мешканці гуртожитку. Очевидно, керівникам підприємства слід підняти питання перед відповідальними організаціями про перенесення в інше місце цієї торгової точки.

Вільний час для мільйонів радянських людей став джерелом нагромадження творчої енергії, набуття знань, удосконалення своєї професійної майстерності. Використання вільного часу в інтересах всебічного розвитку особи служить ще більшому примноженню матеріального і духовного потенціалу нашого суспільства і тому громадським організаціям Запорізького УВП варто більше приділяти уваги своєму гуртожитку.

С. МОРДУШЕНКО.

